

„Както знаете, о христолюбци, въ по-раншнитѣ разкази ние изложихме за славѣнитѣ т. е. за Хаціона и за аваритѣ, какъ тѣ, като опустошиха току-речи цѣлия Илирикѣ или неговитѣ области, искамъ да кажа двѣтѣ Панонии, както и двѣтѣ Дакии, Дардания, Мизия, Превалитана, Родопа и всичкитѣ области, а още и Тракия до Дългитѣ стѣни на Византия и другитѣ градове и владѣния, плѣнниха цѣлото тамкашно население и го заведоха край Дунава въ Панония, главенъ градъ на която областъ нѣкога бѣше прочутиятъ Срѣмъ; въ тая областъ именно речениятъ хаганъ посели цѣлия плѣненъ народъ, като нему подчиненъ. Отъ тогава това население, като се смѣсило съ бѣлгаритѣ и аваритѣ и други народи, народило дѣца мелези и станало народъ многоброенъ и обширенъ... Като минаха около 60 и повече години... и хаганътъ на аваритѣ, като ги смѣташе за особенъ народъ... постави имъ князь така наречения Куберъ... Този послѣдниятъ като взе цѣлото ромейско население заедно съ други народи... възстанаха и се отцѣпиха отъ хагана... Най-сетнѣ Куберъ като побѣди, мина съ цѣлия си народъ горѣпоменатата рѣка Дунавъ и дойде въ нашитѣ крайща и зае керамийския лагеръ. Като се настаниха тамъ, тѣ прѣдвяха права за градоветѣ на своитѣ бащи, толкова повече, дѣто бѣха запазили православната вѣра. Едни поискаха нашия градъ Солунъ, закрилянъ отъ мжченика (св. Димитрия), други честития царственъ градъ, трети пѣкъ останалитѣ градове на Тракия... Тогава той (Куберъ) изпрати до скиптродържеца да иска да прѣговаря съ него съ цѣлъ да остане тамъ съ народа си, като искаше, да се заповѣда на племето дрогувити, живуше не далече, да му доставя храни въ изобилие, което и стана“ (Ὡς ἴστε, φιλόχριστοι, ἐν τοῖς προτέροις τὴν τῶν Σκλαβίνων ἡγουν τοῦ κληθέντος Χατζονος καὶ τῶν Ἀδάρων καὶ ἐν μέρει ἐκθεσιν ἐποιησάμεθα, καὶ ὅτι περ τὸ Ἰλλυρικὸν σχεδὸν ἅπαν, ἡγουν τὰς αὐτοῦ ἐπαρχίας, λέγω δὴ Παννονίας δύο, Δακίας ὡσαύτως δύο, Δαρδανίαν, Μυσίαν, Πρέβαλιν, Ροδόπην καὶ πάσας ἐπαρχίας ἔτι μὴν καὶ Θράκην, καὶ τὰ πρὸς τὸ Βυζάντιον μακρὸν τεῖχος καὶ λοιπὰς πόλεις τε καὶ πολιτείας ἐκπορθήσαντες, ἅπαντα τὸν αὐτὸν λαὸν εἰς τὸ ἐκεῖθεν πρὸς Παννονίαν μέρος τὸ πρὸς τῇ Δανουβίῳ ποταμῷ, ἡστινος ἐπαρχίας πάλαι μητρόπολις ὑπῆρχεν τὸ λεχθὲν Σερμεῖον· ἐκεῖσε οὖν, ὡς εἴρηται, τὸν ἅπαντα λαὸν τῆς αἰχμαλωσίας κατέστησεν ὁ λεχθεὶς χάγανος, ὡς αὐτῷ λοιπὸν υποκειμένους· ἐξ ἐκείνου οὖν ἐπιμιγνέτες μετὰ Βουλγάρων καὶ Ἀδάρων καὶ